

בש"פ 7506/22 - מנאל שרקיייה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7506/22

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המבקשת:

מנאל שרקיייה

נ ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בדו"ח תעבורה מספר 115827449 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. המבקשת טוענת כי היא מתגוררת בירושלים וכי יקשה עליה להגיע לבית משפט השלום לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריה. לכך מוסיפה המבקשת כי עלות הנסיעה לאילת כמוה כעלות הקנס עליו היא מבקשת לערער במשפטה. עוד טוענת המבקשת כי בשל עבודתה כמנהלת בית מרקחת בירושלים, עליה להיות זמינה ובקרבת מקום עבודתה, וכי אין ביכולתה לפנות יום שלם לצורך הגעה לדיון באילת.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 3.1.2023 והמבקשת הודיעה כי בכוונתה לכפור במיוחס לה בכתב האישום.

4. דין הבקשה להידחות.

5. ככלל, כאשר נאשם מבקש להעביר את מקום הדיון בהליך תעבורה המנוהל נגדו, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. זאת, מפני שהעברת הדיון כרוכה בהכבדה ניכרת על התביעה ועדיה, בהם שוטרי התעבורה (ראו: בש"פ 7222/22 האס נ' מדינת ישראל (6.11.2022); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). לכך קיימים חריגים, בהתקיימן של נסיבות יוצאות דופן וכן כאשר מבקש העברת הדיון מודה באשמה, באופן המייתר שמיעת עדים (ראו למשל: בש"פ 6752/22 סמסון נ' מדינת ישראל (23.10.2022)). ואולם, לא אלו הן הנסיבות במקרה דנן.

חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה באילת, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותה של המבקשת על פני נוחותם של עדי התביעה באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים. נימוקיה של המבקשת לעניין היעדרותה ממקום עבודתה אינם נמנים עם אותם טעמים חריגים המצדיקים את העברת מקום הדיון; כך גם לעניין עלות הנסיעה לעיר אילת (ראו, למשל: בש"פ 142/21 רוטמן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.1.2021); בש"פ 3995/22 סגל נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.6.2022)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בחשון התשפ"ג (14.11.2022).

ש ו פ ט ת